

Posudek oponentky závěrečné práce

Vedoucí závěrečné práce: Mgr. Helena Kafková, Ph.D.

Oponentka závěrečné práce: Mgr. Vendula Fremlová, Ph.D.

Autor závěrečné práce: Milan Demjan

Obor: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání, B VV-D 20

Akademický rok: 2023/2024

Název práce: Obraz emoce jako impuls rozvoje umění starověkého Řecka

Obsah a cíl práce: Jak Milan Demjan zmiňuje v úvodu bakalářské práce, chce se zabývat „řeckým „expresivním“ uměním jakožto hybatelem evropského vývoje umění a poté včlenění tohoto tématu do rovin didaktiky výtvarné výchovy.“ Didaktický přesah demonstruje především na vybraných ukázkách vlastních děl z období dětství, dospívání i dospělosti, dále na tvorbě dětí z pedagogické praxe na ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech a přikládá též další vlastní návrhy výtvarných aktivit.

Věcné zpracování (teoretické a metodologické zakotvení, náročnost tématu, inovativnost, přínos práce, formulace závěrů): Bakalant se odkazuje nejčastěji k Ernstu Hansi Gombrichovi a k jeho pojetí vývoje umění, které se propisuje do základních a také velmi populárních textů tohoto historika umění vídeňské školy – Příběhu umění a Umění a iluze. Bohužel celá práce se nese ve velmi popisném duchu – jednotlivé ukázky jsou popsány (čemuž odpovídají i opakující se počáteční fráze mnoha odstavců bakalářské práce), ale minimálně analyzovány. Pokud se již v textu nějaký pokus o rozbor objeví, jedná se o doslovnou citaci nejčastěji E. H. Gombricha, nebo jiného autora nebo o parafrázi Gombrichových myšlenek. Jako velký nedostatek práce vnímám velké množství citací, s nimiž M. Demjan nijak nepracuje, pouze je řadí za sebou. Dostáváme se tak k paradoxním situacím, kdy např. strany 22, 28, 32 tvoří až na poslední odstavec samé citace, text na straně 31 se pak skládá jenom z citací. Bohužel bakalant pravděpodobně nepochopil, že citáty se uvádějí pro to, abychom je v odborném textu kontextualizovali, usouvztažňovali s naším vlastním uvažováním a přemýšlením – tedy že citáty nefungují jako plnivo práce, ale jako jakési argumentační pole. S tímto nešvarem souvisí i to, že některé použité citáty nejsou zdrojovány vůbec nebo jen částečně (např. neuvádí stranu zdroje), objevují se v nich chyby a systém zdrojování není jednotný.

Zásadní výhrady mám také ke „skokovému příběhu umění“, jak jej bakalant v práci vytváří a prezentuje – logicky je kladen důraz na umění starověkého Řecka, následuje skok do středověku, renesance, z té skáče na chvíli k velmi vágně pojaté zmínce o Bauhausu. Následně se vracíme do baroka a postupujeme k modernímu umění. Nedožíváme se ale, kdo stojí např. za definováním pojmu expresionismus a jak se tato koncepce proměňovala a vyvíjela. Domnívám se, že bakalářská práce, která se pokouší o podobný velmi ambiciózní historiografický úkol (který byl navíc zpracován předními historiky umění) by vyžadovala opravdu hluboký ponor do zvolené problematiky.

Výše popsané nedostatky bohužel platí i pro didaktickou část, která je doslovně slepena z popisu vlastních děl a následně prací dětí ze ZUŠ. V kapitole *Plánování výtvarné aktivity* není vůbec zmíněno, podle jakého konceptu či didaktického modelu bakalant postupuje.

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra výtvarné výchovy
Univerzita Karlova

Správnost citace a odkazů na literaturu není vyhovující (viz výše).

Po stránce jazykové se objevují časté chyby v interpunkci, práci by prospěla i korektura stylistická.

Z výše uvedených důvodů jsem nucena konstatovat, že předložená bakalářská práce nespĺňuje nároky kladené na kvalifikační práci a proto ji nemohu v této podobě doporučit k ústní obhajobě.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě: Bakalářskou práci nedoporučuji k ústní obhajobě.

Datum: 16. 8. 2024

Podpis: Mgr. Vendula Fremlová, Ph.D.